

Nowy poradnik
„Rzeczpospolitej”

Administracja i samorząd

REGULACJE PRAWNE →I3

Obowiązek meldunkowy czy fikcja

Wielu ludzi w Polsce nie potrafi odpowiedzieć na pytanie, czy obowiązek meldunkowy w naszym kraju w ogóle istnieje. Jakie są więc przepisy w tym zakresie?

TYLKO NA RP.PL/ADMINISTRACJA

Zwrot kosztów podróży służbowej radnego

Na wniosek kilku radnych wójt rozważa wprowadzenie zwrotu kosztów radnym przejazdów z ich miejsc zamieszkania do siedziby rady miejskiej – na zasadzie podróży służbowej. Przepisy tego nie zabraniają. Czy można stosować takie rozliczenia – pyta radny.

FUNDUSZE UNIJNE →I4

Ponad pół miliarda złotych na adaptację do zmian klimatu

Proponowane środki mają przyczynić się do zmniejszenia podatności miast na niekorzystne zjawiska pogodowe oraz stworzenia warunków dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego.

AKTUALNOŚCI NA PRAWO.RP.PL

ADMINISTRACYJNE PROCEDURY

Jak zdobyć zezwolenie na połów amatorski

Zgodnie z przepisami prawa wodnego powszechne korzystanie z wód służy do zaspokajania potrzeb osobistych, gospodarstwa domowego lub rolnego, bez stosowania specjalnych urządzeń technicznych, a także do wypoczynku, uprawiania turystyki, sportów wodnych oraz, na zasadach określonych w przepisach odrębnych, amatorskiego połowu ryb.

KAROLINA WIERZBICKA

Z tej normy prawa wodnego wynika także prawo do uprawiania amatorskiego połowu. Uprawnienie to konkretyzuje się po spełnieniu warunków wynikających z przepisów szczególnych. Taki charakter mają rozwiązania wynikające z art. 7 ustawy o rybactwie śródlądowym (dalej: u.r.s.), w którym określono warunki wykonywania amatorskiego połowu ryb w wodach śródlądowych. Z kolei wędkowanie w wodach morskich odbywa się na innych zasadach wynikających z ustawy z 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim. Co do zasady zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 2 u.r.s. wędkowanie może wykonywać osoba posiadająca kartę wędkarską lub kartę łowiectwa podwodnego, które są wydawane zgodnie z regulacjami wynikającymi z art. 7 ust. 5 i 6 u.r.s. Za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ryb wędką lub kuszą, przy czym dopuszcza się, w miejscu i w czasie prowadzenia połowu ryb wędką, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej. Na tle obowiązującej ustawy nie ma definicji prawnej pojęcia „wędka” i „kusza”. Z pomocą przychodzi tutaj rozpo-

ZDANIEM AUTORKI

Karolina Wierzbicka

prawnik, doktorantka Szkoły Doktorskiej Nauk Społecznych Uniwersytetu Łódzkiego

realizują wszystkie cele, jakie towarzyszą tego rodzaju regulacji i wprowadzanych nią rozwiązań. Regulacja ustawowa powinna przede wszystkim w sposób wyraźny rozróżniać oba omawiane przypadki oraz w stosunku do każdego z nich formułować właściwe i adekwatne wymogi (realizacja funkcji ochronnej). Zgodnie z orzecznictwem „egzamin na kartę wędkarską jak i kartę połowu wodnego będzie obejmował ten sam zakres. Jednakże jeśli chodzi o połów ryb, to w przypadku wędkarstwa jak i łowiectwa podwodnego stosuje się diametralnie inne rodzaje narzędzi do połowu (wędka – kusza), tówi się w innych warunkach, co wymaga różnej wiedzy i umiejętności. Nie można zatem traktować zdania egzaminu ograniczającego się do tematyki wędkarskiej, jako tożsamego z egzaminem sprawdzającego wiadomości z zakresu łowiectwa podwodnego”. /©

ządzenie z 12 listopada 2001 r. w sprawie połowu ryb oraz warunków chowu, hodowli i połowu innych organizmów żyjących w wodzie. Zgodnie z § 2 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia wędka amatorska powinna mieć długość co najmniej 30 cm, z przymocowaną do niego linką zakończoną:

- 1) jednym haczykiem z przynętą, albo
- 2) nie więcej niż dwoma haczykami, każdy ze sztuczną przynętą imitującą owada lub jego stadia rozwojowe, przy czym każdy haczyk może mieć nie więcej niż dwa ostrza rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm, albo
- 3) sztuczną przynętą wyposażoną w nie więcej niż trzy haczyki, a tenże haczyk może mieć nie więcej niż cztery ostrza, rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm. Przepis § 2 ust. 3 rozporządzenia w podobny sposób odnosi się do

wędkę stosowanej do amatorskiego połowu ryb pod lodem. Z kolei „kusza”, o której mowa w art. 7 ust. 1 u.o.r.s., została scharakteryzowana w § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia w taki sposób, że amatorski połów ryb kuszą uprawia się z użyciem kuszy napinanej siłą mięśni, miotającą harpun na uwięzi, który nie może mieć więcej niż 3 ostrza rozstawione w taki sposób, aby nie wykraczały poza obwód koła o średnicy 30 mm, a konstrukcja tego harpuna powinna umożliwiać łatwe oddzielenie ostrza od jego trzonu.

Jeżeli sprzęt, którym wykonywany będzie połów ryb, w świetle obowiązujących przepisów nie będzie odpowiadał wymaganiom wynikającym z innych przepisów prawa, to taki połów nie będzie mógł być uznany za amatorski połów ryb.

Dokończenie na →I3

TEKSTY Z DODATKU DOSTĘPNE

w wersji elektronicznej na:

rp.pl/administracja

”

Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego są zwolnieni cudzoziemcy czasowo przebywający na terytorium Polski oraz posiadający zezwolenie

NAPISZ DO NAS

Jerzy Kowalski
redaktor prowadzący
j.kowalski@rzeczpospolita.pl

Administracja i samorząd

POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

Same więzy rodzinne nie wystarczą do poznania adresu

Samo pokrewieństwo nie jest wystarczającą podstawą do udostępnienia danych z rejestru PESEL. Trzeba wykazać interes prawny w ich uzyskaniu.

MATEUSZ ADAMSKI

Taki wniosek płynie z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, który rozpatrywał skargę na odmowę udostępnienia matce danych dotyczących jej córki. Kobieta chciała uzyskać informacje dotyczące miejsca zamieszkania i zameldowania. Jak wyjaśniła, są one jej niezbędne do skierowania do sądu pozwu o alimenty przeciwko córce.

Waga interesu prawnego

Prezydent miasta S. wyjaśnił, że dane z rejestru PESEL mogą być udostępnione oso-

bom lub jednostkom organizacyjnym, jeżeli wykażą interes prawny. Natomiast na podstawie art. 46 ust. 2 pkt 3 ustawy o ewidencji ludności dane można udostępnić w przypadku wykazania interesu faktycznego pod warunkiem uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą. W tym przypadku wnioskodawczyni, wezwana do uzupełnienia wniosku nie wykazała interesu prawnego, a jedynie interes faktyczny. Natomiast osoba, której dane dotyczą nie wyraziła zgody na ich udostępnienie.

Odmowną decyzję podtrzymał wojewoda. W jego ocenie, samo wskazanie, iż skarżąca ma zamiar zainicjować postępowanie sądowe nie przesądza o istnieniu interesu

prawnego. Nie jest to bowiem interes prawny konkretny, aktualny, obiektywnie istniejący.

Kobieta nie dała za wygraną i zaskarżyła decyzję wojewody do sądu. Przyznała, że nie ma interesu prawnego, tylko osobisty. Wyjaśniła, że posiada pierwszą grupę inwalidzką, nie wie gdzie córka jest zameldowana i nie może się z nią skontaktować telefonicznie.

Zgoda osoby, której dane dotyczą

Rozpatrując skargę Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie przypomniał, że udostępnienie danych zgromadzonych w rejestrze PESEL osobie bądź podmiotowi, których dane te bezpośrednio nie dotyczą może nastąpić bądź po wykazaniu interesu prawnego, bądź interesu faktycznego za zgodą osoby, której dane dotyczą wniosek.

Jak przypomniano, skarżąca wskazała, że dane, o udostępnienie których wnioskowała są jej potrzebne do wystąpienia do sądu z pozwem o

alimenty przeciwko córce. Zdaniem sądu nie jest to interes prawny, bowiem skarżąca nie podjęła działań, o których mowa we wniosku, nie przedstawiła również żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że sąd wezwał ją do wskazania adresu córki.

Tylko w takiej sytuacji można byłoby mówić o tym, że konieczność uzyskania danych z rejestru PESEL umotywowana jest interesem prawnym, aktualnym i wynikającym z prawnego obowiązku wskazania danych osoby pozwanej, w tym jej adresu – wyjaśnił WSA.

Jak wynika ze skargi również sama skarżąca dostrzega, iż nie posiada interesu praw-

negu, a konieczność uzyskania danych uzasadnia więzami rodzinnymi łączącymi ją z córką.

Jednak w świetle przepisów ustawy o ewidencji ludności pokrewieństwo nie jest wystarczającą podstawą do udostępnienia danych z rejestru PESEL, o ile podmiot domagający się ich udostępnienia nie wykaże interesu prawnego w ich uzyskaniu – podkreślono.

Sąd nie miał wątpliwości, że skarżąca posiada interes faktyczny w uzyskaniu danych dotyczących miejsca czasowego i stałego zameldowania swojej córki. W takim wypadku udostępnienie danych z

rejestru PESEL uzależnione jest od zgody osoby, której one dotyczą. W niniejszej sprawie organ zwrócił się do córki o wyrażenie stosownej zgody w określonym terminie wskazując, że brak odpowiedzi zostanie potraktowany jako nieudzielenie zgody na udostępnienie danych. Kobieta nie odpowiedziała na pismo organu, co organ trafnie uznał za brak zgody na udostępnienie danych dotyczących jej miejsca stałego i czasowego zamieszkania.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z 6 kwietnia 2023 roku. /©

Sygnatura akt: II SA/Sz 861/22

„Dane z rejestru PESEL mogą być udostępnione osobom lub jednostkom organizacyjnym, jeżeli wykażą interes prawny w ich uzyskaniu

Kadry i płace

W KAŻDY CZWARTEK
tylko dla prenumeratorów

Rzecz o prawie

W KAŻDY WTOREK
tylko dla prenumeratorów

CZYTELNICY PYTAJĄ „RZECZPOSPOLITA” ODPOWIADA

Zwrot kosztów podróży służbowej radnego

Na wniosek kilku radnych wójt rozważa wprowadzenie zwrotu kosztów radnym przejazdów z ich miejsc zamieszkania do siedziby rady miejskiej – na zasadzie podróży służbowej. Przepisy tego nie zabraniają. Czy można stosować takie rozliczenia – pyta radny.

MARCIN NAGÓREK

Analiza pytania wymaga odniesienia się do regulacji ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz rozporządzenia z 31 lipca 2000 r. ministra spraw wewnętrznych i administracji w sprawie sposobu ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych gminy (Dz.U. Nr 66, poz. 800 ze zm.).

Należy przypomnieć, że jednostka samorządu terytorialnego nie może w dowolny sposób wydatkować środków budżetowych. Jest związana regułą wydatkową określoną w art. 44 ust. 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, gdzie postanowiono, że - jednostki sektora finansów publicznych dokonują wydatków zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków. Oznacza to, że wydatek musi mieć uzasadnienie w przepisach, legalizujących jego poniesienie. W tym kontekście należy rozpatrywać poruszone w pytaniu kwestie związane z ponoszeniem wydatków tytułem zwrotu kosztów radnym.

I tak, punktem odniesienia są regulacje art. 25 ustawy o samorządzie gminnym. Wynika z niego, że w związku z wykonywaniem mandatu radny korzysta z ochrony prawnej

dla funkcjonariuszy publicznych. Na zasadach ustalonych przez radę gminy radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych. Wysokość diet nie może przekroczyć w ciągu miesiąca łącznie 2,4-krotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw. Nadto Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość diet przysługujących radnemu w ciągu miesiąca, uwzględniając liczbę mieszkańców gminy, przy czym kwota wymieniona w ust. 6 oznacza maksymalną wysokość diet w gminach o największej liczbie mieszkańców. Rada gminy przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego.

Z kolei, we wspomnianym rozporządzeniu w § 1 postanowiono, że podróżą służbową jest wykonywanie przez radnego zadania mającego bezpośredni związek z wykonywaniem mandatu, określonego przez przewodniczącego rady gminy, poza miejscowością, w której znajduje się siedziba rady. Z tytułu podróży służbowej przysługują:

- 1) diety,
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdów z miejscowości określonej przez przewodniczącego rady gminy w poleceniu wyjazdu służbowego do miejsca stanowiącego cel podróży i z powrotem,
 - b) noclegów,

c) dojazdów środkami komunikacji miejscowej,

d) innych udokumentowanych wydatków.

Środek transportu właściwy do odbycia podróży służbowej określa przewodniczący rady gminy w poleceniu wyjazdu. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu środka transportu, z uwzględnieniem przysługującej radnemu ulgi na dany środek transportu. Na wniosek radnego przewodniczący rady gminy może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej pojazdem samochodowym niebędącym własnością gminy. W takim przypadku radnemu przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za jeden kilometr przebiegu, określonych przez radę gminy na podstawie przepisów dotyczących warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

Z przywołanych regulacji wynikają konkretne świadczenia finansowe należne radnym w związku z wykonywaniem mandatu. Świadczenia te są związane z wykonywaniem mandatu, a nie z innymi czynnościami wykonywanymi przez radnego. Podane świadczenia nie mają finansować wszelkiej działalności radnego, a tylko tę, która służy bezpośrednio wykonywaniu zadania radnego. Finansowanie z budżetu j.s.t kosztów przejazdów radnych z miejsc ich zamieszkania do siedziby rady miejskiej, wykracza poza kryterium „bezpośredniości”.

Na uwagę zasługuje stanowisko w wyroku w sprawie pociągowej z 21

marca 2023 r. W tym dokumencie stwierdzono nieprawidłowość w zakresie wypłacania radnym kosztów przejazdu z miejsca ich zamieszkania do siedziby rady miasta.

We wniosku pokontrolnym podano: „Przestrzegać należy zasad ustalania i wypłaty diet oraz należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych Rady Miejskiej;

a) zaprzestać zwrotu kosztów przejazdu radnym z miejsca zamieszkania do siedziby rady,

stosownie do § 1 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji z 31 lipca 2000 r. w sprawie sposobu ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych gminy, który stanowi, że podróżą służbową jest wykonywanie przez radnego zadania mającego bezpośredni związek z wykonywaniem mandatu”.

Wniosek

Brak podstaw do pokrywania z budżetu gminy wydatków radnych ponoszonych na ich przejazd z miejsc zamieszkania do miejsca pracy (siedziby rady miejskiej). Tego typu wydatki nie noszą cech podróży służbowej w rozumieniu podanych przepisów, a w konsekwencji nie mogą być refundowane z budżetu samorządowego. Brak wyraźnego zakazu ich pokrywania przez gminę, nie oznacza, że mogą być finansowane ze środków samorządowych. Jest przeciwnie, albowiem kryterium legalności spełniają wydatki, które mają oparcie w przepisach. /©

Administracja i samorząd

REGULACJE PRAWNE W POLSCE I INNYCH KRAJACH

Obowiązek meldunkowy czy fikcja

Wielu ludzi w Polsce nie potrafi odpowiedzieć na pytanie, czy obowiązek meldunkowy w naszym kraju w ogóle istnieje. Jakie są więc przepisy w tym zakresie?

BARTŁOMIEJ HEICHEL
ANNA NIEDŹWIECKA

Kwestia meldunku jest powszechnie uważana za pozostałość PRL, ponieważ odnosi się do czasów, w których władza chcąc kontrolować życie jednostki, starała się znacznie ograniczać przemieszczania się po terytorium kraju, czyniąc to m.in. poprzez nałożenie na obywateli obowiązku zameldowania się.

Jak jest dziś

W kontekście omawianego zagadnienia należy wskazać, że aktualne przepisy nakładają wprawdzie obowiązek meldunkowy, jednakże kara w postaci grzywny przewidziana jest za niewywiązanie się z niego jedynie w odniesieniu do obcokrajowców, wobec których do pobytu w Polsce wymagana jest wiza, tj. tych spoza krajów UE. Zgodnie z ustawą zameldowanie powinno nastąpić w ciągu 30 dni od momentu przybycia w dane miejsce.

Chaos czy porządek

Należy również zastanowić się, czy ustawodawca postąpił słusznie decydując się na usunięcie adresu zameldowania z dowodów osobistych, wszak w niektórych sytuacjach (np. zawarcie umowy) czy w niektórych sprawach urzędowych mogłoby to być pomocne.

Nadto, trzeba wskazać, że dla wielu mylące może być zamienne używanie pojęć: adresu zameldowania i adresu zamieszkania. Negatywnie należy to również ocenić z perspektywy samego obrotu

prawnego, dlatego też ustawodawca powinien dążyć do uporządkowania obowiązku meldunkowego, w tym ujednolicenia terminologii.

Brak sankcji czyli nieskuteczność

Cieężko sobie wyobrazić, żeby ktokolwiek respektował prawo, jeżeli nie przewiduje ono żadnych sankcji i w praktyce jest jedynie fikcją. Z tego też względu warto się zastanowić w tym kontekście nad ewentualną zmianą przepisów, np. poprzez przywrócenie sankcji, którą niegdyś przewidywał kodeks wykroczeń bądź też ich całkowitym wyeliminowaniem. Bo po co komu prawo, jeżeli w praktyce nie jest stosowane? Niewątpliwie, wprowadzenie sankcji doprowadziłoby do ułatwienia kwestii doręczeń w postępowaniach sądowych czy egzekucyjnych. Z całą pewnością wskazana powyżej zmiana znacznie ograniczyłaby możliwość ukrywania się lub prowadzenia innych nielegalnych działalności.

Jak jest w Niemczech

Warto odnieść się do regulacji istniejących w innych krajach. Dla przykładu w Niemczech również istnieje obowiązek meldunkowy, zgodnie z którym należy zgłosić każdą zmianę adresu zameldowania w terminie dwóch tygodni od momentu wprowadzenia się do nowego mieszkania na terenie Niemiec na czas dłuższy niż 6 miesięcy. Co ciekawe niemiecki ustawodawca wprowadza bardzo obszerny katalog sankcji w przypadku niewywiązania się

ZDANIEM AUTORÓW

Bartłomiej Heichel

aplikant radcowski LL.M.

Anna Niedźwiecka

advokat, Colectiva Centrum Inicjatyw Społecznych i Prawnych

Podsumowując należy podkreślić, że prawo ma spełniać określoną funkcję i powinno służyć społeczeństwu. Jeżeli swojej roli nie spełnia to należało by rozważyć jego zmianę. Taka sytuacja ma miejsce w odniesieniu do omówionego obok obowiązku meldunkowego, który w Polsce istnieje, ale jest swego rodzaju fikcją. Z uwagi na brak sankcji prawnych za brak każdorazowej aktualizacji adresu zamieszkania, rejestr ewidencji ludności często nie zawiera aktualnych i faktycznych danych zamieszkania konkretnych osób fizycznych. Ustawodawca powinien zatem rozważyć przywrócenie odpowiedniej sankcji i przyjęcie modelu obowiązującego w krajach Europy Zachodniej bądź też całkowicie wyeliminować przedmiotowy obowiązek, bo po co komu prawo, które jest martwe? /@

z obowiązku meldunkowego. Istotne znaczenie ma też fakt, że karze może podlegać również osoba udostępniająca mieszkanie, która nie dopełniła ciążących na niej obowiązków (grozi jej kara grzywny nawet do 50 tys. euro). W pozostałych przypadkach przewidziana jest kara grzywny w wysokości do 1000 euro.

W Austrii i Szwajcarii

W podobny sposób kwestia ta została uregulowana w prawie austriackim, gdzie za niewywiązanie się z obowiąz-

” Zameldowanie powinno nastąpić w ciągu 30 dni od momentu przybycia w dane miejsce

ku meldunkowego przewidziana jest kara grzywny w wysokości do 726 euro, a w

przypadku ponownego naruszenia możliwa jest grzywna nawet do 2180 euro. W Szwajcarii również istnieje obowiązek meldunkowy, zagrożony sankcją, której wysokość różni się w zależności od kantonu.

Praktyczne znaczenie

W praktyce obowiązek meldunkowy w Niemczech i w Szwajcarii ma dużo większe znaczenie niż w Polsce, o czym świadczy chociażby fakt, że okazanie zaświadczenia o zameldowaniu jest niezbędne do takich czynności jak zawarcie małżeństwa, otwarcie konta bankowego, podjęcie nauki na uczelni wyższej czy też do celów związanych z otrzymywaniem świadczeń socjalnych czy też podjęcie zatrudnienia. Niewątpliwie obowiązek meldunkowy ułatwia również ustalenie adresu dłużnika bądź pozwanego, co w konsekwencji wpływa na skuteczność doręczeń sądowych i pozasądowych przyczyniając się do ochrony wierzyciela, a nie dłużnika. Wierzyciel wykazując swój interes prawny w uzyskaniu danych adresowych dłużnika może wystąpić do odpowiedniego urzędu z wnioskiem o wskazanie adresu zameldowania, a jako że regulacje w zakresie obowiązku meldunkowego są w Niemczech rygorystyczne, szanse na ustalenie faktycznego, aktualnego adresu zamieszkania dłużnika są wysokie. W Polsce osoba zainteresowana pozyskaniem adresu zameldowania osoby fizycznej wykazując interes faktyczny lub interes prawny również ma możliwość wystąpienia z wnioskiem o ustalenie adresu za-

meldowania, jednak z uwagi na brak sankcji prawnych za brak każdorazowego aktualizowania adresu zamieszkania w Polsce, szanse na ustalenie faktycznego adresu zamieszkania dłużnika są znacznie mniejsze.

Sądy są zgodne

Jak podnosi się w judykaturze, w aktualnym stanie prawnym instytucja zameldowania ma charakter czysto ewidencyjny, a sam obowiązek meldunkowy ma na celu prawidłowe wykonywanie przez organy władzy publicznej ich funkcji. Jak wynika z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 27 maja 2002 r., sygn. akt K 20/01, OTK-A 2002/3/34 posiadanie informacji o miejscu zamieszkania i pobytu umożliwia racjonalizację szeregu działań należących do zadań państwa i samorządu terytorialnego. Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 14 października 2021 r., sygn. akt. II OSK 386/21 potwierdził, że organ meldunkowy gromadzi jedynie informacje w postaci danych o miejscu pobytu konkretnej osoby i na tej podstawie ewidencja ludności rejestruje faktyczne dane dotyczące miejsca pobytu osoby. Choć założenia ustawodawcy są słuszne, a stanowisko sądów administracyjnych co do ewidencyjnego charakteru meldunku jest jednolite, brak sankcji prawnych za naruszenie obowiązku meldunkowego sprawia, że normy prawne regulujące przedmiotową kwestię są nieużyteczne i niepraktyczne. Równie dobrze ustawodawca mógłby zrezygnować z nakładania na mieszkańców obowiązku meldunku. /@

ADMINISTRACYJNE PROCEDURY

Jak zdobyć zezwolenie na połów amatorski

Dokończenie z >1

Wyjątek od reguły

Od tej generalnej reguły wprowadzono wyjątek wynikający z art. 7 ust. 3 u.r.s. Z przytoczonego przepisu wynika, że osoby do lat 14 mogą wędkować bez konieczności posiadania karty wędkarskiej i zezwolenia. Natomiast starsze osoby muszą bezwzględnie posiadać kartę wędkarską. W rozwiązaniu tym nie uwzględniono jednak, jakimi metodami mogą posługiwać się osoby do lat 14. Nie ma w tym zakresie żadnych dodatkowych rozwiązań. W związku z tym co do zasady osoby nie mające 14 lat mogą posługiwać się takimi samymi metodami wędkowania jak ich opiekunowie. Mogą, więc z zasady łowić na spinning, muchówkę czy gruntówkę, jeśli uprawniony do rybactwa nie wprowadził dodatkowych ograniczeń.

Pozwolenie wędkarskie

Drugim niezbędnym warunkiem uprawiania amatorskiego połowu ryb jest zgodnie z art. 7 ust. 2 u.r.s. posiadanie zezwolenia od uprawnionego do rybactwa, które powinno odpowiadać wymaganiom formalnym wynikającym z art. 7 ust. 2a u.r.s. Posiadanie zezwolenia potwierdza dokument wydany w postaci papierowej lub elektronicznej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim określający podstawowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb ustalone przez uprawnionego do rybactwa wynikające z potrzeby prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w tym obwodzie rybackim, uwzględniającej w szczególności wymiary gospodarce, limity połowu, czas, miejsce i technikę połowu ryb. Zezwolenie może także wprowadzać warunek prowadzenia rejestru amatorskiego połowu ryb, a w przypadku

wprowadzenia tego warunku - określać sposób prowadzenia tego rejestru.

Zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 8 u.r.s. uprawniony do rybactwa za wydanie zezwolenia może pobierać opłaty. Nie ma on takiego obowiązku, w związku z czym może wydawać również zezwolenia bezpłatnie, po spełnieniu określonych przez niego warunków. W praktyce jednak rodzi się wątpliwość, czy w każdym przypadku osoba wykonująca amatorski połów ryb musi takie zezwolenie posiadać. Do wydania zezwolenia niezbędny jest bowiem uprawniony do rybactwa. Dlatego też należy stwierdzić, że wędkowanie na wodach płynących, które nie mają uprawnionego do rybactwa, może odbywać się tylko na podstawie zwykłej karty wędkarskiej, bez konieczności posiadania dodatkowego zezwolenia. Prawa tego nie można nikomu pozbawić. Jest to bowiem forma powszechnego

korzystania z wód, które jest dozwolone z mocy prawa każdemu na wodach płynących, a pozbawić go można tylko w przypadkach wymienionych w przepisach prawa. Nie jest taką podstawą brak zezwolenia uprawnionego do rybactwa. Wątpliwości pojawiają się również w przypadku młodzieży powyżej 14 lat. Zamierzając wędkować, musi ona bowiem posiadać zawsze kartę wędkarską. Uprawniony do rybactwa może jednak zwolnić te osoby z konieczności posiadania własnego zezwolenia, jeśli wędkują one pod opieką osoby dorosłej posiadającej takie zezwolenie. Jeśli jednak nawet osoby niepełnoletnie posiadają własną kartę wędkarską i zezwolenie na wędkowanie, to i tak powinny to czynić pod opieką osób dorosłych. Odpowiedzialność za popełnienie wykroczenia lub przestępstwa może bowiem samodzielnie ponieść osoba po ukończeniu 17 lat. Do tego momentu za naprawienie szkód

popełnionych przez osoby małoletnie w trakcie wędkowania odpowiadać będą ich opiekunowie prawni.

Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej lub karty łowicтва podwodnego są zwolnieni cudzoziemcy czasowo przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz posiadający zezwolenie. Z obowiązku tego są także zwolnione osoby uprawiające amatorski połów ryb w wodach znajdujących się w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb, jeżeli uzyskały od uprawnionego do rybactwa zezwolenie na połów w tych wodach.

Wydanie karty wędkarskiej

Dokument ten wydaje starosta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby, która złożyła z wynikiem pozytywnym egza-

min ze znajomości zasad i warunków ochrony i połowu ryb przed komisją egzaminacyjną. Z obowiązku składania egzaminu są zwolnione osoby posiadające średnie, średnie branżowe lub wyższe wykształcenie z zakresu rybactwa.

Wydanie karty wędkarskiej albo karty łowicтва podwodnego jest czynnością administracyjną wywołującą skutki prawne w postaci nabycia prawa do amatorskiego połowu ryb. W związku z tym zgodnie z ogólnymi regułami wynikającymi z postępowania przed sądami administracyjnymi prawidłowość jej wydania będzie mogła stanowić przedmiot kontroli sprawowanej przez sądy administracyjne. Dlatego też w art. 7 ust. 5-7b u.r.s. wskazano, w jakim trybie i przez kogo przeprowadzany jest egzamin potwierdzający posiadanie wymaganych kwalifikacji oraz w jaki sposób wydawane są karty. /@

Karolina Wierzbicka

Administracja i samorząd

FUNDUSZE UNIJNE

Ponad pół miliarda złotych na adaptację do zmian klimatu

Proponowane środki mają przyczynić się do zmniejszenia podatności miast na niekorzystne zjawiska pogodowe oraz stworzenia warunków dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego.

MICHAŁ KOŁTUNIAK

Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej ogłosił nabór wniosków do działania 2.2 „Adaptacja do zmian klimatu” programu „Fundusze Europejskie dla Polski Wschodniej 2021-2027” (typ projektów I). Aplikacje będzie wolno składać do 31 października, a uprawnionymi do tego są zlokalizowane na obszarze makroregionu Polski wschodniej:

- miasta średnie tracące funkcje społeczno-gospodarcze oraz inne miasta subregionalne z podregionów z najwyższą kumulacją gmin zmarginalizowanych z przedziału 20-100 tys. mieszkańców i działające w ich imieniu jednostki organizacyjne,
- miejscowości o statusie uzdrowiska lub obszaru

550 mln zł

Tyle środków NFOŚiGW zarezerwował na dofinansowanie przedsięwzięć

85 proc.

Taki jest maksymalny dopuszczalny poziom dofinansowania projektów

zmian klimatu, zachowania ich jako miejsc przyjaznych do życia, w tym np. poprzez udostępnianie przestrzeni publicznej przy jednoczesnym

„ Szczegółowe informacje o konkursie, w tym regulamin naboru wniosków oraz kryteria wyboru projektów można znaleźć na stronie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki

ochrony uzdrowiskowej i działające w ich imieniu jednostki organizacyjne.

Trzy założenia

Celem ogłoszonego konkursu jest wybór projektów, które przyczynią się do:

- utrwalenia warunków sprzyjających konkurencyjności gospodarki oraz wyższej jakości życia w Polsce wschodniej,
- wzmocnienia atrakcyjności osadniczej miast i podniesienia jakości życia mieszkańców w dobie zmian klimatu,
- zmniejszenia podatności miast na niekorzystne zjawiska pogodowe oraz stworzenia warunków dla stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk związanych ze zmianami klimatu.

W praktyce oznacza to, że dofinansowanie może zostać przyznane projektom, które opierają się na założeniu zwiększania odporności miast na zagrożenia wpływające ze

zachowaniu jej cennych funkcji przyrodniczych. Zastosowane działania powinny mieć na celu zmniejszenie podatności miast na niekorzystne zjawiska pogodowe oraz stworzenie warunków dla stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu zagrożeń związanych z częstszymi ekstremalnymi zjawiskami przyrodniczymi (utrzymujące się wysokie temperatury, mała ilość opadów przelatująca się z opadami bardzo gwałtownymi itp.).

Wspierane działania adaptacyjne powinny charakteryzować się spójnością i integralnością realizowanych przedsięwzięć, kompleksowo oddziałując na dostosowanie miast do ekstremalnych stanów pogodowych, poprzez rozwój zielonej oraz zielono-niebieskiej infrastruktury w miastach, zarządzanie wodami opadowymi i roztopowymi, a także likwidację miejskich wysp ciepła. W szczególności wsparcie finansowe może posłużyć do zwiększania powierzchni czynnych biologicznie i hydrologicznie (rozszerzanie) na obszarach zurbanizowanych oraz zagospodarowanie wód (w tym zatrzymanie, retencjonowanie i oczyszczanie wód opadowych) w zlewniach miejskich.

Oczka, ciekły i strumyczki

Zakłada się, że zastosowanie znajdą rozwiązania oparte na ekosystemach i zasobach naturalnych, obecnych i rozwija-

CO W REGULAMINIE

Komu przyda się wsparcie

Zgodnie z regulaminem konkursu wnioski o dofinansowanie mogą składać miasta średnie tracące funkcje społeczno-gospodarcze oraz inne miasta subregionalne z podregionów z najwyższą kumulacją gmin zmarginalizowanych z przedziału 20-100 tys. mieszkańców lub działające w ich imieniu jednostki organizacyjne, a także miejscowości o statusie uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej (OOU) oraz działające w ich imieniu jednostki organizacyjne. W szczególności są to:

- Biata Podlaska,
- Biłgoraj,
- Chełm,
- Kraśnik,
- Lubartów,
- Łuków,
- Zamość,
- Uzdrowisko Krasnobród,
- Uzdrowisko Natęczęw,
- OOU Biszczę,
- Ciechanów,
- Miawa,
- Ostrołęka,
- Ostrów Mazowiecka,
- Siedlce,
- Dębica,
- Jarosław,
- Jasło,
- Krosno,
- Mielec,
- Przemyśl,
- Sanok,
- Stalowa Wola,
- Tarnobrzeg,
- OOU Latoszyn,
- Uzdrowisko Horyniec-Zdrój,
- Uzdrowisko Iwonice-Zdrój,
- Uzdrowisko Latoszyn-Zdrój,
- Uzdrowisko Polańczyk,
- Uzdrowisko Rymanów-Zdrój,
- Augustów,
- Bielsk Podlaski,
- Grajewo,
- Hajnówka,
- Łomża,
- Suwałki,
- Zambrów,
- Uzdrowisko Augustów,
- Uzdrowisko Supraśl,
- Ostrowiec Świętokrzyski,
- Sandomierz,
- Skarżysko-Kamienna,
- Starachowice,
- Uzdrowisko Busko-Zdrój,
- Uzdrowisko Solec-Zdrój,
- OOU Kazimierza Wielka,
- Bartoszyce,
- Działdowo,
- Ełk,
- Giżycko,
- Iława,
- Kętrzyn,
- Mrągowo,
- Ostróda,
- Szczytno,
- Uzdrowisko Gołdap,
- OOU Frombork,
- OOU Górowo Iławeckie,
- OOU Lidzbark Warmiński,
- OOU Miłomłyn.

PRZEDSIĘWZIĘCIA INWESTYCYJNE

Warunki wsparcia

Zgodnie z warunkami konkursu, wsparcie będą mogli otrzymać autorzy przedsięwzięć inwestycyjnych wpisujących się w założenia:

- strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA 2020),
- Polityki Ekologicznej Państwa 2030,
- Krajowego planu na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030. Ponadto warunkiem otrzymania dofinansowania będzie posiadanie miejskich planów adaptacji do zmian klimatu (MPA). W przypadku miast bądź gmin miejsko-wiejskich, które nie posiadają takiego dokumentu, warunkiem otrzymania wsparcia będzie:
- co najmniej przystąpienie do opracowania tego dokumentu poparte stosowną uchwałą rady miasta,
- zapewnienie aktywnego udziału społeczności lokalnej i innych interesariuszy w fazie planowania lub przygotowania projektu. Natomiast w przypadku gmin wiejskich, na terenie których położone są miejscowości o statusie uzdrowiska bądź obszaru ochrony uzdrowiskowej wymagane jest wykazanie, że zasadność realizacji projektu wynika z dostępnych i aktualnych dokumentów innych niż MPA.

„ Celem ogłoszonego konkursu jest wybór projektów, które przyczynią się do utrwalenia warunków sprzyjających konkurencyjności gospodarki oraz wyższej jakości życia w Polsce wschodniej

nych przez miasta (w tym wspomniana zielono-niebieska infrastruktura i różnorodność biologiczna). Przekładając powyższe na bardziej konkretne, chociaż nadal tylko

przykładowe działania, możliwe będzie współfinansowanie takich elementów jak:

- parki, parki kieszonkowe, ogrody, małe obszary leśne, trawiaste krawędzie, zielone

MAKROREGION

Sześć województw

Makroregion Polski wschodniej w unijnej perspektywie finansowej 2021-2027 obejmuje obszar województw:

- lubelskiego,
- podkarpackiego,
- podlaskiego,
- świętokrzyskiego,
- warmińsko-mazurskiego,
- mazowieckiego regionalnego (powiaty: ciechanowski, mławski, płoński, pułtuski, żuromiński, makowski, ostrołęcki, ostrowski, przasnyski, wyszkowski, m. Ostrołęka, białobrzegi, kozienicki, lipski, przysuski, radomski, szydłowiecki, zwoleniński, m. Radom, gostyniński, plocki, sierpecki, m. Plock, garwoliński, siedlecki, łosicki, sokolowski, węgrowski, m. Siedlce, grójcecki, sochaczewski, żyrardowski).

JAKIE PROJEKTY

Kryteria zgodne z naturą

Doceniane będą projekty, w których założone cele będą osiągnięte przy zastosowaniu jak najbardziej naturalnych rozwiązań. Przykładowo w ramach jednego z kryteriów ocenie podlega proporcja powierzchni terenu objętego projektem, z której wody opadowe zagospodarowano metodami naturalnymi lub bazującymi na nich, wykorzystując naturalną zdolność retencji, zagospodarowania, samooczyszczania oraz odprowadzania wód opadowych danego terenu, np. poprzez rowy odwadniające w terenie podmokłym, muldy, zbiorniki odparowujące i sedymentacyjne, itd. Dopuszczalne w lub w imitujące metody naturalne, w szczególności oparte na zasadach ekohydrologii, np. obiekty hydrofitowe oczyszczania wód opadowych, strefy ekotonowe przy brzegach cieków, zbiorników i stawów sedymentacyjnych, ogrody deszczowe, zielone dachy, pasażer roślinne, rozwiązania uwzględniające różnorodność biologiczną, itd. W kryterium wpisują się również działania w zakresie rewitalizacji (renaturyzacji) cieków wodnych znajdujących się w zlewni miejskiej. Próg co najmniej 20 proc. powierzchni terenu objętego projektem, z której wody opadowe zagospodarowano metodami naturalnymi lub bazującymi na naturalnych, to wymóg niezbędny do uzyskania 1 pkt.

Możliwe jest przyznanie od zera do trzech pkt., przy czym:

- 0 pkt. – powierzchnia terenu objętego projektem, z której wody opadowe zagospodarowano metodami naturalnymi lub bazującymi na naturalnych, wynosi 0-19 proc. lub projekt nie przewiduje takiego zakresu wsparcia,
- 1 pkt. – powierzchnia terenu objętego projektem, z której wody opadowe zagospodarowano metodami naturalnymi lub bazującymi na naturalnych, wynosi 20-49 proc.,
- 2 pkt. – powierzchnia wynosi 50-69 proc.,
- 3 pkt. – powierzchnia wynosi 70-100 proc.

dachy, fasady, ściany, drzewa przydrożne,

- zrównoważone systemy retencji, zagospodarowanie i oczyszczanie wód opadowych (nawierzchnie przepuszczalne, podłoża strukturalne), stawy, zagospodarowanie nabrzeży, lokalne obniżenia z bioretacją, powierzchnie przepuszczalne, rewitalizacja koryt rzecznych, cieków, dolin, stawy retencyjne, niecki bioretaccyjne, zbiorniki, rowy bioretaccyjne, rowy infiltracyjne, ogrody deszczowe itp.,
- żywopłoty, pasy dzikiej przyrody,
- zielone mosty nad korytarzami drogowymi, tunele pod korytarzami transportowymi,
- systemy (w tym urządzenia i instalacje oraz sposób kształtowania powierzchni terenu) mające za zadanie zapobieganie podtopieniom i zalaniom oraz ograniczanie skutków tych zjawisk, zwiększenie absorpcji gruntu, spowolnienie odpływu oraz retencjonowanie wody wraz

„ Wyniki konkursu powinny być znane na przełomie I i II kwartału przyszłego roku

z systemami jej dystrybucji podczas suszy.

Ponadto kosztem kwalifikowanym w ramach wyżej wymienionych przedsięwzięć może być również opracowanie lub aktualizacja dokumentów planistycznych w zakresie adaptacji do zmian klimatu (czyli MPA).

Szczegółowe informacje o konkursie, w tym regulamin naboru wniosków oraz kryteria wyboru projektów można znaleźć na stronie Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. /©

Rachunkowość

W KAŻDĄ ŚRODĘ
tylko dla prenumeratorów